

DOMOVNÍK

č. 11 – PROSINEC 2019

CITÁT MĚSÍCE: „Kolik lidí slaví narození Krista, a jak málo se jich řídí jeho příkázáními!“

Benjamin FRANKLIN, americký autor a státník (1706 - 1790)

Dále čtete:

- Anna Malchárková čte seniorům (str. 3)
- Pojdte s námi koledovat! (str. 3)
- Za otcem Františkem, Josefem a Jožkou (str. 6+7)

Oslavili jsme třicet let

Bylo to slavnostní, krásné, dojemné i nadějeplné. V pátek 22. a sobotu 23. listopadu Charita Opava důstojně oslavila třicet let svého trvání. Zakladatelky Charity Opava a její první zaměstnanci se po oba dva dny mohli setkávat s těmi, kdo v jejich díle dnes pokračují. Spolu s nimi u toho byli také kněží spojení s Charitou Opava, zástupci řady spolupracujících institucí, sponzoři i dobrovolníci. Zkrátka slavila celá charitní rodina, protože k tomu byl velký důvod. Nejprve to bylo na představení Noc na Karlštejně ve Slezském divadle v Opavě, druhý den pak v opavském Marianu mše svatá, na kterou navázalo přátelské posezení pamětníků.

Bývali zaměstnanci a pamětníci se sjeli z celé republiky a měli být na co pyšní. Každý z nich totiž svým dílem přispěl k tomu, že své třicátiny může Charita Opava oslavit jako významnou organizaci zaměstnávající více než 260 lidí a poskytující velké množství sociálních a zdravotních služeb, které ročně využije kolem čtyř a půl tisíce lidí.

„Kdybychom chtěli dnešní výročí slavit se všemi, kteří Charitou Opava za ta tři desetiletí prošli, potřebovali bychom na to velký stadion. Tolik dobré práce, pomoci potřebným a vzájemné lidské sounáležitosti vyrostlo z jednoho semínka, zasetého v roce 1989 z potřeby naplňovat svou víru také skutky,“ řekl mimo jiné při slavnostním zahájení oslav ve zcela zaplněném Slezském divadle ředitel Charity Opava Jan Hanuš. Vzápětí

přivítal vzácné hosty otce biskupa Martina Davida, ředitele Charity ČR Lukáše Curyla, senátora Herberta Paveru, primátora statutárního města Opava Tomáše Navrátila, ředitelku opavského Úřadu práce Petru Ballovou, přítomné sponzory a také ředitele sprátených Charit ostravsko-opavské diecéze. Speciální pozdrav Jana Hanuše ovšem patřil první ředitelce Charity Opava Anně Ekslerové, které za velkého potlesku přítomných předal jeho zástupce Tomáš Schaffartzik kytici. „S Božím požehnáním se opavská Charita rozrostla v mohutný strom a my už dnes víme, co před třiceti lety těm, kteří budovali její základy, nejspíše nepřišlo na mysl. Totiž že Opava by byla jiná, kdyby zde nevznikla Charita Opava. Víme ale také, že Charita Opava je dílo Boží a také společně

dílo nás všech a její třicáté narozeniny jsou našim společným svátkem. Dovolte tedy, abych k tomuto výročí poblahopřál nejen Vám všem, kteří jste zde v divadle, ale všem, kdo se na její práci podíleli a podílejí, všem těm, kteří, každý svým kouskem, přispěli nebo stále přispívají k tomu, že Opava je dobrým místem k životu, a kteří sami nacházejí ve službě druhým smysl,“ dodal Jan Hanuš. Své zdravice pak přednesli otec biskup Martin David, který se s opavskou Charitou zná z doby svých kněžských začátků v Opavě, i ředitel Charity ČR Lukáš Curylo.

Mši svatou v opavském Marianu začal v sobotu ráno druhý den oslav, na který dorazili především pamětníci. Sloužilo ji hned šest kněží – otec Krzstof Skibiński, otec Petr Smolek, otec Pavel Kuchař, otec Pavel Cieslar, otec Jan Larisch a otec Peter Kerak. „Dnes spolu oslavujeme, že Bůh s námi a v nás jedná. Slavíme s radostí a ve svobodě. S radostí, že Bůh jedná i skrze nás a že naším prostřednictvím vytváří budoucnost,“ řekl otec Petr Smolek přibližně sto dvaceti přítomným v krásném kázání, které otiskujeme na str. 4.

Na přátelském posezení u kávy a mnoha dobrot, kterou zahájil Jan Hanuš prezentací o historii Charity Opava, se už pak vzpomínalo a tleskalo všem přítomným i nepřítomným lidem, kteří stáli u zrodu velkého charitního díla, a kteří na něm mají dodnes účast. Charita Opava totiž není pouze výjimečná organizace, protože to by na tak srdečná a osobní setkání, která se zde uskutečnila, určitě nestačilo. Je společenstvím lidí, kteří se, jak řekl v kázání otec Petr Smolek, radují, že jejich prostřednictvím Bůh mění tento svět k té podobě, jakou zamýšlel. (Fotografie z obou dnů oslav najdete na www.charitaopava.cz)

Slovo ředitele

Slova díky nezevšední

Tento Domovník je z velké části věnován oslavám třiceti let od vzniku Charity Opava. Bylo to v prosinci 1989, kdy se – zatím ještě neoficiálně, ale přesto už s jasným záměrem pomáhat potřebným – sešlo v Opavě patnáct lidí, aniž by tušili, že jsou u vzniku velké organizace. Tehdy ještě bylo možné všem, kdo se zapojili do společného charitního díla, v prosinci popřát požehnané Vánoce a vše dobré do nového roku osobně. Ale jak šel čas a z Charity Opava se stávala stále větší organizace, musela nejprve má předchůdkyně Anička Ekslerová a později i já volit přání a poděkování zprostředkované, tedy písemně.

Letos budeme děkovat všem lidem Charity Opava, mezi něž počítáme nejen naše zaměstnance a klienty, ale také instituce a stovky a stovky malých i velkých dárců a sponzorů, už po třicáté. Probírám se přáními, která jsme rozesílali předchozí roky, vždy v nich upřímně děkujeme za přízeň, bez které bychom se neobešli. Není to nadsázka, za tu dlouhou dobu nám dary firem i jednotlivců mnohokrát pomohly udržet některé služby a umožnily neslevit z kvality, o kterou usilujeme.

V každém z těch přechodících vánočních přání a PF se opakují slova díky. Jsou stále stejná, ale to nevádí, protože jdou každý rok od srdce. Lidé Charity Opava už jsou bez nadsázky tisíce, popřát a poděkovat každému osobně opravdu není možné. Ale slova díky, která stálým opakováním nedevalují, ale naopak získávají na síle, patří skutečně každému jednomu z Vás. Děkuji Vám a přeji za celou Charitu Opava požehnané Vánoce a vše dobré do roku 2020.

Jan HANUŠ, ředitel

PROSINEC

Tříkrálový průvod opět s velbloudicí Šimi

V lednu příštího roku se mohou Opavané těšit na velbloudici Šimi, která doprovodí tradiční zahájení Tříkrálové sbírky. Tříkrálový průvod se uskuteční v pondělí 6. ledna, začínat bude na Ptačím vrchu a skončí u Slezského divadla požehnaním koledníků. Opět hledáme Tříkrálové koledníky, na nichž úspěch sbírky závisí. Neváhejte a pomozte spolu s námi dobré věci! Více informací a kontakty na str. 3.

PROSINEC

Znovu a znovu ta nemocnost...

Toto mínus je bohužel charitní evergreen – trápí nás vysoká nemocnost. U organizace, která zaměstnává více než polovinu lidí s různými handicap, je to vlastně pochopitelné, ale přesto nám to v tuto dobu působí velké problémy. Chráněné dílny mají totiž před Vánoce tradičně více zakázek, a nemocní pracovníci proto chybí velmi citelně.

STALO SE

• MŮJ SVĚT v plném proudu

První snímky do fotosoutěže MŮJ SVĚT přicházely celý listopad do Charity Opava. Dvanáctý roční fotosoutěž MŮJ SVĚT, kterou pořádá Charita Opava pro zaměstnance, dobrovolníky a uživatele služeb Charit celé České republiky, je v plném proudu. I letos se soutěží ve třech kategoriích - „Portrét“, „Život kolem nás“ a „Jak to vidím já“. Poslední kategorie je určena pro uživatele služeb Charit celé České republiky. Prosíme proto opět všechny sociální pracovníky, aby byli svým klientům, kteří mají zájem se soutěže zúčastnit, co nejvíce nápomocni. Snímky je možno stále elektronicky zasílat na adresu fotosoutez@charitaopava.cz, do soutěže budou zařazeny všechny fotografie, které dorazí do 30. ledna 2020. Slavnostní vernisáž oceněných snímků, spojená s kulturním programem, se uskuteční ve výstavní budově Slezského zemského muzea v Opavě a na vítěze opět čekají zajímavé ceny a diplomy, které bude předávat patron soutěže prof. Jindřich Štreit. Podrobnější informace a pravidla soutěže najdete na www.charitaopava.cz.

• Ve stacionáři poděkovali

Mši svatou za Charitu Opava sloužil otec Karel Koblížek v úterý 12. listopadu v Denním stacionáři pro seniory na Kylešovské ulici v Opavě. Zúčastnili se jí klienti a zaměstnanci stacionáře, kteří poděkovali za vše dobré a poprosili o Boží pomoc do dalších dnů.

KALENDÁRIUM

• První číslo charitního zpravodaje SEM-TAM, který byl předchůdcem Domovníku, vyšlo právě před dvaceti lety, tedy v prosinci roku 1999.

SEM-TAM

INFORMAČNÍ ČTVRTLETNÍK PRO PŘÍZNIVCE CHARITY OPAVA
MIMODRŽNÉ VYDÁNÍ
TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2005

Milí přátelé,

přihlašujeme vám zpravodaj, kterým jsme se občas ohlíželi na práva úkonů Tříkrálové sbírky 2005, která se konala v termínu 1.-10. ledna. Ve zpravodaji vám spolu s vyúčtováním letošní Tříkrálové sbírky přehledně postřehy, fotografie a zajímavé informace. Děkujeme vám za vaši podporu a přejeme vám mnoho zdraví, pokoje a poctění do letošního roku.

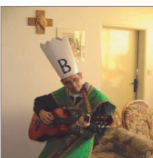
Rád bych touto cestou velice poděkoval všem koležkám a vedoucím skupin, kteří se letos účastnili Tříkrálové sbírky. Zejm ve velké radě, že se sešlo tak velké množství koležiček a budu rád, dá-li Pán Bůh, když se v dalších letech sejdem, a to i ve větším počtu.

Milí koležičky, děkuji vám.

Jan Hanuš, ředitel Charity Opava

Váše peněžní dary budou použity na podporu charitního díla v naší zemi, pro lidi v nouzi a na podporu projektu Charity Opava:

Charitní ošetrovatelsko-pečovatelská služba, středisko vzájemné pomoci, Dvorníkov. Rozšíření charitních služeb pro seniory na Opavsku pomocí sítě dobrovolníků. Rozhodnutím ředitele Charity Opava bude na pomoc lidem postiženým tsunami věnováno minimálně 10% z částky, kterou po přerozdělení výtěžku Tříkrálové sbírky 2005 odřízne Charita Opava.

Celkový výtěžek

Dílny budou v novém díky Moravskoslezskému kraji

Akce „kulový blesk“ čeká v následujících měsících chráněné dílny Charity Opava. Postupně se totiž budou z Velkých Hoštic, Vlastoviček a ředitelství v Jaktari stěhovat do části rozsáhlého areálu bývalé Strojní traktorové stanice na ulici Přemyslovců v Jaktari, který se stane jejich novým sídlem. Najdou zde více pracovního i skladovacího prostoru včetně nových kanceláří pro sociální zázemí pracovníků. Tento proces je náročný časově, i finančně. Vždyť jen pořízení nového nábytku a vybavení přijde Charitu Opava na 624 tisíc korun. Z této částky přispěl 249 tisíci Moravskoslezský kraj v rámci projektu pod názvem „Dílny v novém areálu“.

Skříně a stoly do šaten, mikrovlnná trouba a židle či stoly do kuchyně, odvíječ látky, paletovací vozík, vysílačky, vysavač, zametací stroj, plošinový vozík... Stovky malých

drobností dohromady vyjdou na skutečně hodně peněz, zvláště když uvážíte, že v areálu najde do roka práci přes sto dvacet zdravotně handicapovaných osob. Do rekonstru-

ované několikpatrové administrativní budovy se přestěhují z Opavy a Vlastoviček šicí, tkací, vyšivací a keramická dílna a také pracoviště gravírování a sítotisku, do čtyřhálí, kde již částečně sídlí Chráněná technická dílna z Velkých Hoštic, se vedle Chráněné technické dílny z Jaktare přesune ještě kompletní dílna Chráněných dílen sv. Josefa. Stávající vybavení většiny těchto dílen je přitom často na hranici životnosti, do nového areálu navíc bude zapotřebí nábytku daleko více, protože nové prostory jsou čtyřnásobně větší, než jaké mají dílny k dispozici nyní.

„Celý projekt stěhování je skutečně finančně velmi náročný, proto jsme Moravskoslezskému kraji za tuto pomoc velmi vděční a děkujeme za ni,“ říká zástupce ředitele Charity Opava Tomáš Schaffartzik.

Spolufinancování projektu „Dílny v novém“ zajistí Charita Opava z prostředků letošní Tříkrálové sbírky a z vlastních zdrojů a darů.

Ve Vlastovičkách pojali Den nevidomých v exotickém duchu

Den nevidomých si ve středu 13. listopadu připomenuli malou oslavou v Domě sv. Cyrila a Metoděje ve Vlastovičkách. Svátek, který se tento den každoročně slaví jako připomínka toho, že se v roce 1745 narodil Valentin Haüy, zakladatel prvního výchovného a vzdělávacího ústavu pro nevidomé v Paříži, letos ve Vlastovičkách pojali exoticky.

Proto v úvodním programu nemohla chybět ochutnávka exotického ovoce a to jak čerstvého, tak sušeného. Z čerstvého ovoce klienti ochutnali mango, pomelo, sweetie, granátové jablko, khaki, physalis, z toho sušeného pak květ ibišku, moruše, goji neboli kustovnice čínské, jedlé sušené kaštaný a papaju. O každém druhu ovoce se účastníci z krátkého

povídání dověděli, jak vypadá, odkud pochází a jaké má blahodárné účinky na lidský organismus. Další program si pro klienty Vlastoviček připravili studenti CARTAS-Vyšší odborné školy sociální Olomouc. „Jednalo se o pouštění krátkých českých i zahraničních hudebních ukázek, u nichž měli klienti i pracovníci, kteří byli rozděleni do

dvou soutěžních skupin, za úkol poznávat interprety a názvy písní,“ vysvětluje vedoucí Domu sv. Cyrila a Metoděje Zuzana Janků.

„Klientům se aktivita velmi líbila. Uhádlí všechny písně, i když ne vždy hned napoprvé. Skupinka, která se umístila na prvním místě, byla oceněna velkým potleskem,“ dodává Zuzana Janků.

Den nevidomých pak ve Vlastovičkách zakončili skvělou pizzou, zákuskem a kávou. „Klienti odcházeli spokojeni a s úsměvem na tváři,“ pochvaluje si vedoucí Domu sv. Cyrila a Metoděje.

Pomozte dobré věci, pojdte s námi koledovat!

Ač oficiálně začne až 1. ledna roku 2020, přípravy na v pořadí již dvacátou a tedy jubilejní Tříkrálovou sbírku jsou již v plném proudu. Úspěch této nejstarší české dobročinné akce závisí vždy na malých i větších kolednících. Charita Opava se proto tak jako každý rok obrací na všechny, kteří chtějí pomoci dobré věci: přihlaste se a pomozte nám pomáhat!

Peníze, které se v Opavě a okolí vybraly v loňském ročníku této nejstarší české dobročinné akce, již celý letošní rok slouží těm nejpotřebnějším. Charita Opava za ně nakoupila zdravotnický materiál a dva automobily na CNG pro

pečovatelskou, ošetrovatelskou a hospicovou službu, které na Opavsku pečují o nemocné seniory a pacienty v terminálním stadiu. Část výtěžku umožnila rekonstrukci nových prostor pro charitní chráněné dílny a také zkvalitně-

ní bydlení pro osoby s mentálním a zrakovým postižením.

Pro ty nejpotřebnější bude určen také výtěžek nadcházející sbírky. Opět poslouží nemocným seniorům a pacientům v terminálním stadiu, o něž pečují terénní služby Charity Opava, a pro něž potřebujeme pořídit polohovací postele, kompenzační pomůcky, oxygenerátory a další zdravotnický a ochranný materiál. Umožní také přijmout do chráněných dílen další lidi s handicapem či vybavit prostory, v nichž poskytneme poradenství v těžkých a krizových životních situacích.

„Prosíme proto již nyní všechny zájemce o koledování, aby nás kontaktovali na telefonním čísle 604 175 518 či e-mailem txs@charitaopava.cz,” žádá koordinátorka Tříkrálové sbírky v Opavě Marie Hanušová.

Hledáme nejen celé skupinky Tříkrálů, které představují obvykle děti a jeden vedoucí starší patnácti let, ale i jednotlivce, které do skupinek sami zařadíme.

Pro koledníky je opět připravena řada soutěží a také hodnotných cen či volný vstup na bruslení a do aquaparku.

Spisovatelka Anna Malchárková připomene vánoční zvyky

Dolnobenešovská spisovatelka Anna Malchárková potěší ve čtvrtek 12. prosince klienty Denního stacionáře pro seniory na Kylešovské ulici v Opavě. Svým autorským čtením završí připomínku kulatého výročí Charity Opava, které probíhalo celý rok 2019 pod názvem „30 dobrých skutků k 30 letům Charity Opava“.

Autorské čtení populární autorky desítky knih z prostředí Hlučínska Anny Malchárkové pomůže klientům denního stacionáře naladit se do vánoční atmosféry. Představí jim totiž několik ukázek ze své chystané knihy, která se věnuje

lidovým zvykům na Hlučínsku. „Přednost skutečně dostanou především lidové zvyky vánoční,“ upřesňuje spisovatelka, která věří, že připomínky toho, jak se kdysi žilo a slavilo na venkově, pomůžou seniorům ze stacionáře se

alespoň na chvíli vrátit do časů dětství a mládí.

Anna Malchárková se v celé své literární tvorbě věnuje Hlučínsku, kraji, v němž se narodila a kde trvale žije. Do literatury vstoupila jako básnička vydáním sbírky v hlučínském nářečí, ve které představila svérázný hlučínský lidový humor. Další její díla jsou povídková a baladická. V posledních letech se zaměřila na historické novely. Její historická novela Grunt byla nominována na Evropskou literární cenu za rok 2014. Prozatímním vrcholem její tvorby je historický román Vyhnanovec, ve kterém umělecky zobrazila pro Hlučičany dodnes živou minulost – připojení Hlučínska, které bylo až do konce první světové války součástí Německa, k vznikajícímu Československu. V próze vychází ze skutečných životních osudů obyvatel Hlučínska. Na pozadí jejich radostí a strastí umělecky a čtivě zobrazuje klíčové historické okamžiky a události, čímž přispívá k vytváření a udržování hlučínské kolektivní paměti.

STANE SE

• Mikuláš ve válce

Ozbrojený konflikt na východě Ukrajiny, který započal v roce 2014, stále trvá. Každým dnem se střílí ostrými a počet obětí narůstá. Válka ovlivňuje každodenní život rodin a dětí, které žijí v bezprostřední blízkosti frontové linie a nemají kam jít. Středisko humanitární pomoci a rozvojové spolupráce Diecézní charity ostravsko-opavské do těchto oblastí od začátku nepokojů pravidelně přepravuje hygienické a potravinové balíky pomoci. Nyní chystá pro zdejší děti, které nemají takové štěstí jako my a vyrůstají v prostředí války, Mikulášskou nadílku. Připojit se mohou také lidé z Opavska, podrobnější informace najdete na stránkách www.charitaopava.cz.

• Mikuláš v míru

Mikulášský workshop pořádá v pátek 6. prosince od 14 do 18 hodin Opavská kulturní organizace společně s pracovníky a klienty ze Sociálně terapeutických dílen Charity Opava Rádost. V Sále purkmistrů v sídle Opavské kulturní organizace na Ostrožné ulici v Opavě si návštěvníci budou moci vyrobit vánoční ozdoby, ozdoby ze špiček, soby, placky, vánoční přání, jmenovky na dárky a mnoho dalšího. Pro malé návštěvníky bude od 17 hodin připraveno Mikulášské překvapení. Hudebně bude celé odpoledne doprovázet flašinetář. Vstup je zdarma.

Napsali o nás

• Vozík pro Helu

Prostory Velké dvorany Červeného zámku v Hradci nad Moravicí ožily v sobotu 9. listopadu zimní verzí festivalu Hradecký slunovrat. Akce však neměla pouze hudební rozsah, nýbrž také charitativní. Součástí večera totiž bylo předání elektrického invalidního vozíčku paní Hele Jombíkové. Sbírkou na jeho pořízení společně zorganizovali právě pořadatelé Hradeckého slunovratu a také Charity Opava. Na vozík byla potřeba vybrat 73 tisíc, lidé nakonec paní Hele poslali krásných 103 tisíc korun. „Moc vám všem děkuji,“ sdělila dojatá Helena Jombíková publiku, kterému během večera přednesla své básně. Už nyní jsou v prodeji permanentky na letní Hradecký slunovrat.

DENÍK, 11. 11. 2019

Oslavujeme, že Bůh s námi a v nás jedná

Přepis kázání otce Petra Smolka při děkovné mši za Charitu Opava 23. 11. 2019

Jeden můj kamarád pracoval před lety ve velkém autobazaru, který měl síť prodejen po celé republice. V jednom roce firma dosáhla rekordního prodeje a on dostal pozvánku do Prahy. Firma oslavovala na luxusním parníku na Vltavě. Večer měl bohatý program, bohatou tabuli, hojnost pití. Kamarád mi vyprávěl, že nikdy před tím nic takového nezažil.

Další můj kamarád pracoval v jiné firmě. I ona měla úspěšný rok a také ho slavila v luxusním podniku v Praze. Oslava byla ve stylu filmů James Bond. Pánové se měli dostavit ve smokingu, dámy ve večerních róbách podobně jako krásné ženy po boku agenta 007. Nádherný večer byl pro zaměstnance firmy zdarma i s následným ubytováním v prominentním hotelu.

Způsob oslavy odpovídá tomu, co se slaví

Dá se slavit různě. Třicet let Charity Opava někteří z vás slavili včera večer v divadle. Dnes slavíme děkovnou mší svatou s následným posezením u kávy a čaje. Tomuto způsobu slavení jsem moc rád. Způsob slavení totiž odpovídá tomu, co se slaví.

I v Charitě můžeme oslavovat úspěchy, množství práce, délku odpracovaných let, množství spokojených klientů, výši získaných financí a tak dále. Naše dnešní slavení však spíše odpovídá tomu, co nádherně popsal svatý Pavel v listě Kolosanům: „Jako od Boha vyvo-

lení, svatí a milovaní projevujte navenek milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost“ (Kol 3,12). Dříve než Pavel řekne, co máme dělat, mluví o tom, co Bůh dělá pro nás. Jsme vyvolení. Očištění Bohem, a proto svatí. Jsme Bohem milovaní. V Boží „Charitě“ nejsme na prvním místě zaměstnanci, úspěšní pracanti, ale příjemci, klienti. Papež František by rád řekl „žebřáci“ Charity.

Pro slavení jsme si vybrali místo, kde se Bohu děkuje

Protože oslavujeme, že jsme Bohem milovaní. Nepotřebujeme brázdit parníkem Vltavu, ani si pronajmávat luxusní hotely a oblékat se do večerních šatů podle střihu bondovek. Pro slavení jsme si vybrali to místo, kde se Bohu vzdává chvála a kde se mu děkuje. Dříve, než jsme cokoli začali dělat, Bůh si nás zamiloval.

Třicet let charitní služby v sobě obsahuje mnoho vykonané práce, krásných věcí a pomoci, ale také chyb, omylů, polovičatosti, konfliktů, napětí. Při tom množství odvedené práce a velké odpovědnosti to ani jinak není možné. Ale i tak po třech desetiletích stojíme na tomto místě a slavíme, že nás Bůh má stále rád.

Jeho láska nás proměňuje. Vede nás k jednání, které Pavel popisuje slovy: „Projevujte milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost, trpělivost, snášejte se, odpouštějte si, nad to nade všechno mějte lásku“ (srov. Kol 3,12-14). Když se o to snažíme, jsme vždy Bohem vedeni

k tomu, aby se naše láska projevovala dvěma základními způsoby: prostřednictvím naší tělesnosti a prostřednictvím našich malých kroků, kterými Bůh nakonec přetvoří dějiny celého světa.

Osobní setkání je nenahraditelné

Znovu jsme dnes četli evangelium, kdy Maria zpívá svůj chvalozpěv. Je to při osobním setkání s Alžbětou. Maria přišla navštívit svou příbuznou a nabídnout jí pomoc. Dvě ženy v pozeňnaném stavu se objímají na prahu dveří. O setkání prostřednictvím tělesnosti bude mluvit také doba adventní a vánoční, do které zanedlouho vstoupíme. Bůh by se mohl s lidmi setkat nejrůznějšími způsoby, mohl by udělat nějakou show, mimořádný jev, promlouvat k nám myšlenkami. On se s námi ale setkává v tělesnosti svého Syna. Boží Syn se stává člověkem. Láska nás zve, abychom žili naše vztahy s Bohem i lidmi opravdově, to znamená tělesně. Vy, kteří pracujete s klienty Charity, moc dobře víte, že osobní setkání je nenahraditelné.

Potkávat se s lidmi prostřednictvím tělesnosti pak ale znamená

být s druhými vždycky omezeně. Nemůžeme být na dvou místech. Nemůžeme být dneska v této kapli a zároveň jinde. Kvůli našemu tělu prožíváme i tu omezenost, že musíme jíst a také občas trochu spát, odpočívat. Když nás opustí zdraví a ráno nedokážeme vstát z postele a pracovat, znova zakoušíme omezení.

Snad bychom mohli u Boha tuto skutečnost vyrekamovat a prosit, aby nám dal lepší způsob, jak být s druhými. Ale žádný jiný není lepší, protože není plně lidský. Jako tělesní lidé vždy dáváme jen v míře omezení. To nemá být důvodem deprese, ale radosti. Radosti, o které mluví Maria ve svém jáсотu: „Shlédl na svou nepatrnou služebnici ... mocně sesadil z trůnu a ponížené povýšil, hladově nasýtil dobrými věcmi a bohaté propustil s prázdnou“ (Lk 1,48-53).

Radujeme se z toho, že našim prostřednictvím Bůh mění tento svět k té podobě, jakou zamýšlel. Spolu s Marií se můžeme těšit, že našimi malými, nepatrnými a omezenými skutky Bůh přetváří dějiny tohoto světa.

Slavíme s radostí a ve svobodě

Myslím si, že i na charitní práci se dají vztáhnout slova, která papež František ve svém dopise na povzbuzení adresoval manželům: „Skutečnost, že jeho/její láska je nedokonalá, neznamená, že je falešná nebo že není skutečná. Je skutečná, ale omezená a pozemská.“ (Amoris laetitia, čl. 113). Ani naše charitativní činnost není dokonalá. To ale neznamená, že by naše práce a úsilí byly falešnými.

Dnes spolu oslavujeme, že Bůh s námi a v nás jedná. Slavíme s radostí a ve svobodě. S radostí, že Bůh jedná i skrze nás a že našim prostřednictvím vytváří budoucnost. Ve svobodě, protože mu ukazujeme všechno své snažení a nabízíme je jemu. Bože, dělej si, co chceš a jak chceš. Kde se děje tvé dílo, tam se žádné upřímné snažení neztrácí, tam se vždy směřuje k budoucnosti. Ať radost a svoboda naplní celou naši dnešní oslavu.

(mezititulky redakce)

„Pátrání po lidech Charity Opavy bylo někdy docela dobrodružné,“

vrací se Marie Hanušová k organizování setkání ke 30 letům Charity

Minulý měsíc oslavila Charita Opava třicet let své existence. A protože za tři desetiletí naší činnosti prošlo opavskou Charitou opravdu hodně lidí, uspořádali jsme hned dvě setkání. To první se uskutečnilo v pátek 22. listopadu ve Slezském divadle, kam jsme z kapacitních důvodů mohli pozvat jen některé z hostů, a pak také hned druhý den, v sobotu 23. listopadu. Po mši svaté v kapli v Marianu jsme přichystali přátelské posezení, na které jsme se naopak snažili pozvat všechny, kdo kdy měli s Charitou Opava co do činění. Tento značně komplikovaný úkol dostala na starost Maruška Hanušová. Poprosili jsme ji, aby se se čtenáři Domovníku podělila o některé své zážitky z často až detektivního pátrání.

Má Charita Opava k dispozici seznam lidí, kteří v ní za těch třicet let pracovali?

Takový seznam bohužel neexistuje. Za těch třicet let prošlo opavskou Charitou ohromné množství lidí – zaměstnanců, zapálených dobrovolníků, nejrůznějších spolupracovníků...

Pokud tedy podklady chybí, jak jste se snažila dát chybějící seznamy dohromady?

Z výročních zpráv, které máme k dispozici (ty z prvních let nemáme všechny) a z úžasné knihy „20 zastavení v Charitě Opava“, kterou sestavila Štěpánka Gecová, jsem dala dohromady seznam všech vedoucích jednotlivých středisek. Ze zápisů Rad Charity se dala získat jména těch, kteří byli v Charitě aktivní od počátku a také jména všech charitních radních. Vodítkem mi byly rozhovory se ženami, které stály u zrodu opavské Charity – s paní Olgou Rampáčkovou a Aničkou Foldynovou, také s aktivní členkou klubu sv. Anežky paní Smolkovou a se spoustou dalších. Na mnohé lidi z počátků Charity si pamatuji také osobně, například na Magdu Grimovou, která oběťně na dvoukoláku svázela nábytek do první rehabilitační dílny v Domečku na Březinově ulici.

Bylo pak složité na tyto lidi sehnat kontakt?

Někdy to bylo docela dobrodružné, protože jsem měla třeba jen jméno, ale ostatní kontaktní údaje chyběly. Některí již zemřeli, nebo jsou velmi nemocní a setkání se zúčastnit nemohli.

S mnohými z nich jste si mohla také popovídat. Dověděla jste se o Charitě Opava něco nového?

Byly některé vzpomínky zajímavé či překvapivé?

Ano, účastnila jsem se desítek zajímavých rozhovorů, do kterých se ochotně pouštěli pamětníci, tedy spíše pamětnice charitních začátků. Zajímavých vzpomínek byla

dlouhá řada, ze všech vysvítilo, s jakým nadšením, obětavostí, často s odvahou šly do něčeho docela nového. Kolik bylo zapotřebí vysvětlování a přesvědčování nejrůznějších lidí a institucí, kolik času a sil je to stálo. Jak bylo často zapotřebí spolupohnout se na Boží pomoc a vzájemnou podporu.

Paní Schindlerová, která patřila ke skupince prvních ošetřovatelek – ty uzavíraly pracovní smlouvy ještě s Českou katolickou charitou v Praze - mi povprávěla půvabnou historku o jednom z prvních klientů. Šlo o starého pána, kterého nazývala dědáčkem. Tak tedy dědáček žil ve velmi zoufalých poměrech, ale to nemohlo nijak zmenšit nadšení ani vynalézavost prvních ošetřovatelek – uklidily, vymalovaly, ale bylo třeba dědáčka také okoupat, koupelnu neměl, a tak jednu z nich, myslím paní Dášu Podešvovou, napadlo, že ho okoupou v tehdejší nemocnici U Rytířů na Popské ulici, protože bydlel blízko. Popadly dědáčka, tašku s čistým oblečením a šly. Pan vrátilý v nemocnici je nechtěl pus-

tit dál, protože o jejich návštěvě samozřejmě nic nevěděl. „No, to ani nemůžete vědět, to je teď něco úplně nového,“ odpověděla pohotově jedna z nich. Milého dědáčka okoupaly a s čistým dědáčkem z nemocnice zase odešly.

Na sobotní setkání jsme se také snažili sehnat na malou výstavu různé předměty, které jsou spjaty s historií Charity Opava. Co se Vám podařilo sehnat?

Několik kronik - kroniky z Deního stacionáře pro seniory, kroniku Klubu sv. Anežky, dále Domova Agapé, mateřského centra Neškola, Rehabilitačních dílen. K vidění byl první charitní letáček, ještě jako Služba křesťanské pomoci, psací stroj, který používaly naše první sestry, stará razítka, výrobky za začátků dílen. A také výtisky nejrůznějších charitních zpravodajů jako SEM-TAM, TAM-TAM či Vlaštofka, různé propagační materiály, průkazka prvních ošetřovatelek, pracovní oděv zdravotních sester. Také první sešit ještě z roku 1989, do

kterého se zapisovaly nabídky a poptávky prvních služeb – typu darují chlapecké šatstvo, pomohu s úklidem, invalidní nebo přestárou osobu, která nemá jinou možnost, odvezu mimo svoji pracovní dobu svým Trabantem, kdo občas pohlídná večer malé děti uložené ke spánku?, a tak podobně.

Budou tyto předměty ještě k vidění i v budoucnu?

Pokusíme se je shromáždit na jednom místě, možná ve skříni před ředitelnu, ať jsou k dispozici při pátrání po minulosti opavské Charity.

Co Vám osobně udělalo za celou tu dobu, co jste setkání připravovala, největší radost?

Nejvíce mě potěšily právě rozhovory s pamětníky. Milé bylo, když mi dávali tipy na ty, kteří na takovémto setkání nemohou chybět. Mnozí byli velmi rádi, že jsme si na ně vzpomněli, mnozí z nich se neviděli velmi dlouho, někdy celá léta, na setkání se moc těšili. A vzájemná setkání se ukázala jako to, co si lidé nejvíce pochvalovali.

Málokdo si dokáže představit, kolik práce dá takovéto setkání připravit. Mnoho týdnů plánování, shánění kontaktů, stovky telefonních hovorů, usilovné organizační přípravy, na kterých se podílelo hodně lidí, pilování programu... A po několika hodinách je všechno pryč. Stálo to za to?

Určitě to za tu práci stálo, v tom jsme si všichni v Charitě Opava jisti. Děkuji Svatce Bláhové, Andree Melarové a mnoha dalším za velký kus práce odvedené při přípravě setkání. Mohu-li soudit podle ohlasů, byly obě akce – jak páteční slavnostní večer v divadle, tak i sobotní Dopoladne s Charitou skutečně vydařené. Myslím, že potěšily jak bývalé zaměstnance a dobrovolníky, kteří mohli vidět, jak se Charita rozrostla, a jak vypadá dnes, tak i ty současné, pro které mohla být obě setkání povzbuzením na jejich, ne vždy snadné, charitní cestě. Pro obojí pak mohlo být cenné ohlednutí za charitními kořeny, které je třeba si občas připomenout, ať můžeme stavět na tom, co je podstatné.

Budte (už podruhé) jednička! Startuje dražba vstupenky 001 pro Radost

Pokud chcete vlastnit nebo pod stromeček někomu věnovat dřevěnou vánoční permanentku na festival Hradecký slunovrat 2020, můžete si ji pořídit v předprodeji. Pokud ovšem chcete, aby tato originální vstupenka měla jedinečné číslo 001, budete se o ni muset utkat v dražbě. Výtěžek z ní bude stejně jako loni určen klientům sociálně terapeutické dílně Radost.

Budte jednička a přihodte! Pod tímto sloganem proběhl první ročník dražby voňavé dárkové permanenty loni před Vánoce. Akce nakonec vynesla klientům Radosti skvělých 11 tisíc korun. Také proto se ředitel Hradeckého slunovratu Václav Mül-

ler rozhodl z původně jednorázového nápadu učinit tradici, jejíž druhý ročník odstartuje na facebookové stránce festivalu Hradecký slunovrat v úterý 3. prosince v 19 hodin a skončí v sobotu 7. prosince v 19 hodin. Přihazovat bude možno od

počáteční částky 600 korun přímo na této stránce.

Dražba je pokračováním těsné spolupráce Hradeckého slunovratu a Charity Opava.

Charitní chráněné dílny vytvářejí pro festival řadu výrobků merchandisingu, koneckonců také dřevěné dárkové vánoční permanenty vyrobily na speciálním laseru Chráněné dílny sv. Josefa. Letos také Hradecký slunovrat spolu s Charitou Opava zorganizoval velmi úspěšnou sbír-

ku na elektrický invalidní vozík pro paní Helu Jombíkovou. Náhodou není ani to, že výtěžek dražby bude určen sociálně terapeutické dílně Radost. Její klienti s mentálním postižením totiž tradičně pletou košíky pro speciální edice festivalového vína a loni se dokonce stali hvězdami Hradeckého slunovratu, který za velkého potlesku přítomných slavnostně otevřeli svým stínovým divadelním vystoupením.

Loňskou dražbu vyhrála Hanka Bojdová, majitelka pražské kavárny CAFÉ JEN, které mohli na Hradeckém slunovratu klienti Radosti osobně poděkovat. A určitě se k tomu chystají také na Hradeckém slunovratu 2020, jenž právě začíná postupně zveřejňovat zajímavé interpretety. Těšit se můžete například na legendární Hradištan nebo Letní kapelu Jaromíra 99. Tedy – buďte už podruhé jednička, vstupenka s číslem 001 čeká právě na Vás!

Přístroje pro nevidomé - Nadace profesora Vejdovského podpořila klienty Vlaštoviček

Jednou z nejdůležitějších potřeb nevidomých osob je komunikace. Lidé, kteří se potýkají s těžkým zrakovým postižením, přitom mají možnosti komunikace značně omezené, zvláště pak v případě moderních technologií. Pomoci jim v tom mohou speciální moderní pomůcky a technologie určené právě pro nevidomé. Na dva takovéto přístroje, které jsou dosti drahé a tím pádem většinou pro lidi s postižením nedostupné, přispěla klientům Domu sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené Nadace profesora Vejdovského.

„Cílem chráněného bydlení v Domě sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené ve Vlaštovičkách u Opavy je hledat alternativní formy, jak komunikaci nevidomým osobám usnadnit,“ vysvětluje vedoucí tohoto střediska Charity Opava Zuzana Janků. „Proto jsme požádali Nadaci profesora Vejdovského o finanční podporu na kompenzační pomůcky mobilní telefon

Blindshell classic a klávesnici Rivo,“ dodává na vysvětlenou.

Co tyto přístroje umí? Mobilní telefon BlindShell Classic je určený zrakově handicapovaným osobám, pro které je jeho ovládání velmi snadné. Velkou výhodou je tlačítková klávesnice, která oproti klávesnici dotykové umožňuje rychlou volbu vytáčení telefonních čísel, psaní SMS zpráv či nastavení budíku nebo hodin. Kromě základních funkcí je mobil dále vybaven funkcí pro posílání emailů, poslechem internetových rádií či poznáváním barev.

Klávesnice Rivo 2 iOS plně nahrazuje klávesnici chytrého telefonu. Umožňuje práci s textem, přijímání hovorů či telefonování pomocí chytrých telefonů. Obě pomůcky usnadní komunikaci osob s těžkým zrakovým postižením, díky čemuž budou moci zase o kousek samostatnější. „Budou

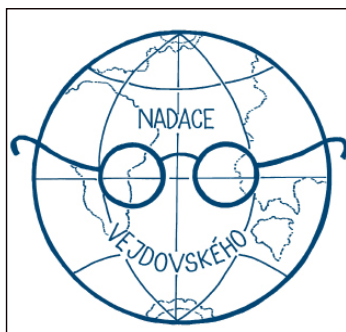

moci být v kontaktu s rodinou, s lékaři, úřady, se zaměstnavatelem a mnoha dalšími institucemi, zkrátka napomůže k jejich větší sociální integraci,“ říká s díky nadaci Zuzana Janků.

Nadace, která na oba přístroje přispěla, nese jméno světově uznávaného očního lékaře prof. MUDr. Václava Vejdovského, DrSc. Pomáhá překonávat každodenní překážky lidem s těžkým zrakovým postižením a snaží

se udělat vše pro to, aby lidé se zrakovým handicapem mohli žít důstojný život. Zároveň usiluje o prevenci vzniku závažných očních onemocnění a snížení rizika pooperačních komplikací.

O příspěvcích rozhodují přední odborníci z oblasti oftalmologie, tyflopédie, ekonomie a práva a lidé se zrakovým postižením, kteří mají dlouholetou osobní zkušenost.

Za otcem Františkem, Josefem a Jožkou

Charitu Opava za třicet let její existence doprovázelo mnoho kněží, na které dodnes vzpomínáme s láskou a vděčností. Do srdcí lidí Charity Opava se nesmazatelně zapsali především tři z nich, kteří jsou již na pravdě Boží: otec František Bureš, otec Josef Veselý a otec Josef Motyka.

OTEC FRANTIŠEK BUREŠ

Tím prvním byl otec František Bureš, který po dlouholeté kněžské službě v Lipníku nad Bečvou, v Bílovci, Březové u Vítkova či Šenově a Věsce u Oder prožil poslední léta svého života v Domě sv. Cyrila a Metoděje ve Vlašovičkách u Opavy. Všichni, kteří se tu s ním potkávali, na něj stále vzpomínají jako na velmi vzdělaného a laskavého člověka, který byl pro zdejší farníky velkou oporou ve vedení bohoslužeb a v modlitbě a byl také k dispozici při poskytování svátostí smíření.

Otec František zemřel v srpnu roku 2007 a klienti a zaměstnanci Vlašoviček dodnes pořádají pravidelně poutě k jeho hrobu ve Štítné nad Vláří.

OTEC JOSEF VESELÝ

Od úmrtí otce Josefa Veselého, kněze, vězně svědomí, básníka a v neposlední řadě nezapomenutelného opavského děkana a spoluzakladatele Charity Opava, příští

rok uplyne již deset let. Své pozemské bytí ukončil ve věku osmdesátilet, krátce poté, co převzal z rukou prezidenta Václava Klause řád T. G. Masaryka III. třídy za zásluhy o rozvoj demokracie a lid-

OTEC JOŽKA MOTYKA

Zatímco otec František Bureš i otec Josef Veselý odešli v pozeňnaném věku, třetí kněz, na kterého dodnes pravidelně vzpomínáme, nás opustil velmi mladý a zcela nečekaně. Pán si otce Jožku Motyku k sobě povolal ve věku 37 let, když tragicky zahynul na konci června 2013 na dovolené na Slovensku. Stěbořická farnost, kde působil, tak přišla o svého oblíbeného a milovaného kněze a Charita Opava o spirituála, radního i člena týmu mobilního hospice Pokojný přístav.

Také na otce Josefa Motyku v Charitě Opavě vzpomínáme každým rokem, kdy při výročí jeho skonu pořádáme hojně navštěvované vzpomínkové setkání ve Stěbořicích.

OBČANSKÉ JUDO

• Jsou Vánoce stres?

Blíží se Vánoce a už to u mě zase začíná, mám stres. Jsem prakticky od rána do večera v práci kvůli uzávěrkám, nestihám doma velký úklid, mytí oken přímo nesnáším, je třeba napéct cukroví a o nakupování dárků ani nemluvim. Každý rok je to stejné, místo svátku klidu a míru mám akorát nervy seřazené a čím jsem starší, tím hůře toto období zvládám. Co mám dělat?

Lucka

Tahle honička pro vás musí být skutečně dost náročná a vyčerpávající. Píšete, že každý rok je to stejné. Co vám pomáhalo dosud tohle období překonat a zvládnout? Neznám dopodrobna vaši situaci, ale při osobní konzultaci bych se vás třeba zeptala, jak moc je pro vás velký úklid a domácí cukroví důležitější? Může vám se vším pomoci někdo blízký? Bylo by pro vás přijatelné oslovit uklízeč firmu a cukroví koupit? Také mě napadá několik možností, které byste možná mohla vyzkoušet. S uzávěrkami v práci se asi úplně hýbat nedá, ale to ostatní už je možné ovlivnit. Zkoušela jste například nakupovat dárky s předstihem během roku? Spousta lidí cukroví začíná péct koncem podzimu, zamrazí ho a o Vánocích je jako čerstvé. Píšete, že nesnášíte mytí oken, může vám s nimi někdo pomoci? Je pro vás opravdu nutné umývat je těsně před Vánoce, nebo by stačilo umýt je během roku, na konci léta, začátkem podzimu? Nevím přesně, co myslíte tím velkým úklidem, ale znovu se zeptám, šel by odložit třeba na jaro, abyste si více užívala pohodu vánočních svátků? Zkuste popřemýšlet, co je pro vás nejdůležitější a jak vás to ovlivňuje, co by se dalo změnit a jak. Napadá mě příklad – „musím“ udělat velký úklid = pro mě stres, CHCI být více s rodinou, přáteli = pro mě pohoda. Jedno ruské přísloví říká: „Práce není zajíc a do lesa nikomu neuteče.“ Lucka, ať už si uspořádáte předvánoční činnosti jakkoli, přeji vám co nejvíce pohodové svátky plné klidu a míru.

Irena GRYGAROVÁ, Služba krizové pomoci Fenix

❖ Krátce

• Anežka na konec roku

Třikrát se v posledním měsíci roku 2019 sejdou členové Klubu sv. Anežky – dobrovolného sdružení Charity Opava. V úterý 3. prosince je v Denním stacionáři pro seniory na Kylešovské ulici číslo 4 v 16 hodin čeká informativní schůzka, ale už za týden zamíří v 16 hodin do pastoračního střediska minoritského kláštera na přednášku sestry Filomény z kongregace Dcer Božské Lásky na téma „Být světlem tam, kde je tma“. Naposledy se pak setkají v úterý 17. prosince v 16 hodin opět na Kylešovské ulici na recitálu opavské básničky Adélky Senecové, kterou budou doprovázet studentky církevní konzervatoře Anežka Polaczková na příčnou flétnu a Dorka Klossová na kytaru.

• Setkání s rodinami klientů stacionáře

Posezení s rodinami a blízkými svých klientů chystají na čtvrtek 12. prosince odpoledne v Denním stacionáři pro seniory na Kylešovské ulici v Opavě. Na přítomné čeká malé občerstvení, kulturní program a pro rodinné pečovatele klienti vyrobí vánoční dárek.

• Příběh solidarity pro chráněné bydlení v rozhlasu

Minulý Domovník přinesl netradiční příběh manželů Aleny a Lukáše Hendrychových, kteří před svou říjnovou svatbou vyzvali pozvané hosty, aby jim místo svatebních darů přinesli potraviny a hygienické potřeby pro klienty Chráněného a podporovaného bydlení. Článek zaujal redaktora Českého rozhlasu Martina Knitla, který o počínání mladých manželů natočil reportáž. Poslechnout si ji můžete na stránkách Charity Opava.

❖ Informace, společnost

PF 2020

Přejeme Vám mnoho vánočních dnů v novém roce:
 at' jste schopni druhé obdarovávat,
 at' jste vděční za to, co dostáváte,
 at' se Vám daří budovat krásné vztahy s druhými lidmi,
 at' dokážete vyjít k těm, kteří Vás potřebují,
 at' zakusíte Boží lásku a něhu.

„Pokaždé, když se zahledíte na tvář druhého člověka a rozpoznáte v něm bratra či sestru, přicházejí na svět Vánoce.“

Za Charitu Opava
Jan Hanuš

Ve finále roku 2019 bych rád poděkoval za vstřícnou spolupráci všem našim zákazníkům, příznivcům, kolegům, zaměstnancům a celému vedení Charity Opava.

Je radost pracovat v kolektivu, který má zájem a vůli dělat kroky vpřed. Rok 2020 nám přinese řadu dlouho očekávaných změn.

Věřím, že společnými silami se dokážeme posunout dále a tím si otevřít nové možnosti. Přeji vám radostné prožití Vánoc. V novém roce at' nás všechny provází dobrá vůle, vzájemné porozumění a pevné zdraví.

Tomáš Rychlý,
vedoucí Chráněných dílen sv. Josefa

V řadách prosincových oslavenců najdeme zaměstnance z Chráněných dílen sv. Josefa

Michaelu Jordánovou, Hanu Melarovou, René Lhotského, Pavla Peterku, Bohumíra Havlika a Michaelu Marešovou.

Do dalších let vám všem přejeme hlavně zdraví, lásku, pohodu doma i v práci. At' následující léta prožijete v radosti a spokojenosti. Kolektiv CHD sv. Josefa

V prosinci oslaví kulatiny naši kolegyně Helena Veličková a Petr Pavelek.

Milí oslavení, at' štěstí, zdraví a láska životem Vás provází, svět je podle vašich představ a všechno vám vychází.

Srdečně gratulujeme k vašim narozeninám. Kolektiv CHD sv. Josefa

❖ Krátce

• Dvě hodiny navíc pro klienty Vlašoviček

Od 1. listopadu rozšířili v chráněném bydlení Domu sv. Cyrila a Metoděje ve Vlašovičkách provozní dobu o víkendech a státních svátcích o dvě hodiny. Původně zde měli zaměstnanci službu od 8 do 10 hodin a poté večer od 17 do 19 hodin, nyní je dopolední čas posunut až do 12 hodin. „Bylo to nutné z toho důvodu, že se klientům mění zdravotní stav a potřebují více péče,“ vysvětluje vedoucí Domu sv. Cyrila a Metoděje Zuzana Janků. „Nastavený čas využijeme hlavně k podpoře klientů při přípravě a ohřevu poledního jídla, které si klienti nezvládnou sami ani ohřát ani nachystat na talíř,“ dodává.

• Mravenečci se potkají také o Vánocích

Tradiční vánoční posezení s klienty a jejich rodinami uspořádají ve středu 11. prosince v Mravenečku – denním stacionáři pro děti s kombinovaným postižením. Tak jako vždy bude pro návštěvníky přichystána prezentace fotek z akcí, které letos v Mravenečku podnikli, a také malé občerstvení. V závěru pak klienti předají svým rodičům malý dárek, který připravili společně s pracovníky Mravenečku. „Především ale jde o přátelské, pohodové posezení a popovídání,“ zve vedoucí Mravenečku Jana Konopková.

• Biblioterapie na téma Václav Havel

Na téma „Václav Havel“ si s klienty Denního stacionáře pro seniory povídala u příležitosti třicet let od Sametové revoluce v listopadu 1989 Eva Schwanová z Památníku Petra Bezruče v Opavě. Eva Schwanová se věnuje takzvané biblioterapii, tedy čtení, kterým podporuje tvůrčí potenciál a schopnost sebezpoznaní. Seniors se svými tématickými pořady navštěvuje pravidelně. „Povídání bylo velmi zajímavé a klientům se hodně líbilo. Dokonce sami zavzpomínali na prezidentskou návštěvu Václava Havla v Opavě. Došlo i na jeho neplánovaný úprk do koliby na Kajlovci, kde si poručil palačinky,“ doplňuje vedoucí stacionáře Jana Řehulová

❖ Listárna

Děkujeme za dárky pro Klokánek

Dobrý den,

ještě jednou Vám všem moc děkujeme za dárky a za vstřícnost, kterou máte ke všem potřebným. Děti budou mít určitě z dárků velkou radost a my máme dobrý pocit z toho, že pořád existují dobří lidé,

kteří mají velké srdce.

M. CHADZIANDONIOVÁ,
ředitelka Klokánku
v Dolním Benešově

Úžasná pomoc

Děkuji Charitě Opava a celému Hradeckému slunovratu za úžasnou

pomoc při sbírce na elektrický invalidní vozík, který jsem slavnostně převzala v Hradci nad Moravicí. Věřím, že ještě nějakou dobu přezijeme, protože je tady na zemi spousta lidí s velkým srdcem. Moc děkuji!

Hela JOMBÍKOVÁ

Pište nám! Popřejte svým kolegům a spolupracovníkům!

Listárna zpravodaje Domovník je určena Vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky pošlete na adresu: mludek@charitaopava.cz. Těšíme se na ně!